

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

9 DECEMBER 1994

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

— van mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus,
mevrouw T. Merckx-Van Goey en mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke —

betreffende de problematiek van de kinderopvang

VERSLAG

namens de Commissie voor Welzijn en Gezondheid
uitgebracht door de heer B. Vandendriessche

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer M. Olivier.

Vaste Zeden : mevrouw S. Creyf, mevrouw T. Merckx-Van Goey
en de heren M. Olivier, B. Vandendriessche en H. Van Wambeke ;

mevrouw M. De Meyer, de heer L. Hancké, mevrouw L. Maximus
en de heer J. Van der Sande ;

de heren G. Anthuenis, E. De Groot en A. Van Aperen ;

de heer R. Bosman ;

de heer E. Van Vaerenbergh ;

de heer M. Maertens.

Plaatsvervangers :

de heren H. Brouns en L. Goutry, mevrouw A. Leysen, mevrouw
R. Van Cleuvenbergen en de heer J. Vandeuren ;

de heren F. Dielens, R. Landuyt, M. Logist en J. Peeters ;

de heer J. Devolder, mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans en de
heer J. Valkeniers ;

de heer W. Peeters ;

de heer H. Lauwers ;

mevrouw M. Vogels.

Zie :

542 (1993-1994)

— Nr. 1 : Voorstel van resolutie

— Nr. 2 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn en Gezondheid behandelde het voorstel van resolutie van mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus, mevrouw T. Merckx-Van Goey en mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, betreffende de problematiek van de kinderopvang op 14 juli, 30 november en 8 december 1994.

1. Toelichting door een indiener

Het voorstel van resolutie is tot stand gekomen na uitgebreide hoorzittingen in de Werkgroep Vrouwen. Het voorstel vloeit voort uit het advies dat de Werkgroep Vrouwen over de problematiek van de kinderopvang formuleerde. De indiener verwijst in dat verband naar Stuk 518 (1993-1994) — nr. 1.

De indiener staat vervolgens stil bij de aanbevelingen aan de Vlaamse regering. De indieners vragen een globaal en coherent beleid op het Vlaamse niveau. De minister voor Welzijn en Gezin is de aangewezen minister om de coördinatie op zich te nemen. De indieners vragen de problematiek van de kinderopvang op het federale niveau op de agenda te brengen om een gecoördineerd beleid in Vlaanderen mogelijk te maken.

In punt 1, c vragen de indieners dat de Vlaamse regering de fiscale vrijstelling van de kosten voor kinderopvang ten spoedigste bij de federale regering zou bepleiten. Volgens punt 1, d zou de Vlaamse regering ertoe moeten bijdragen dat de nieuw verkozen gemeenteraden een lokaal gecoördineerd kinderopvangbeleid uitwerken dat past in het beleid op het niveau van de gemeenschap.

De indieners wijzen verder op de noodzaak van uitbreiding van kinderopvangmogelijkheden. Onder punt 3 doen de indieners een aantal aanbevelingen inzake het statuut van de onthaalouders.

Punt 4 betreft een aantal aanbevelingen inzake kwaliteitsbewaking van de opvang. Een minimale basisvorming voor wie kinderen opvangt, is essentieel. Kind en Gezin zou de controle daarop moeten uitvoeren. Voor particuliere opvanginstellingen zou een reglementering opgesteld moeten worden. Nu komen zij niet voor subsidiëring in aanmerking. Zij verdienen dat nochtans, indien dat gekoppeld zou worden aan kwaliteitsvoorwaarden.

In verband met de buitenschoolse kinderopvang wijst de indiener erop dat Kind en Gezin ondertussen de opdracht gekregen heeft voorstellen over regelgeving, kwaliteitsgaranties en normering uit te werken. In opvolging van de rondetafelconferentie Buitenschoolse Kinderopvang moet dringend werk gemaakt worden van een goed georganiseerde en kwalitatief hoogstaande buitenschoolse kinderopvang.

De indiener dringt aan op een oplossing voor de problemen inzake buitenschoolse kinderopvang. De bestaande projecten zouden de zekerheid moeten krijgen dat zij hun werk kunnen voortzetten. De middelen ter beschikking gesteld ingevolge het interprofessioneel akkoord zijn tijdelijk. De Vlaamse regering zou bij de sociale partners moeten aandringen dat er minstens tot het einde van dit jaar in middelen voorzien wordt voor de voortzetting.

2. Bespreking

Minister W. Demeester-De Meyer kan grotendeels instemmen met het voorstel van resolutie. Ze wenst bij een viertal punten kanttekeningen aan te brengen.

De fiscale vrijstelling (punt 1, c van de aanbevelingen) is een volledige federale bevoegdheid. In die zin kan men niet van „overleg” spreken. De minister heeft zelf al bij haar federale collega aangedrongen op fiscale vrijstelling voor de kosten van kinderopvang, zonder resultaat tot nog toe. De minister kan het onderwerp niet op de interministeriële conferentie ter sprake brengen, omdat daar alleen over gedeelde bevoegdheden overleg gepleegd wordt. De minister zal nogmaals de fiscale vrijstelling bij haar federale collega bepleiten.

Wat het statuut van de onthaalouders betreft (punt 3, c van de aanbevelingen) verwijst de minister naar een enquête die KVLV enkele jaren geleden onder onthaalouders hield. Slechts 11 percent van de ondervraagde leden vroegen effectief om een verandering van het statuut. Hoewel velen wel een verbetering van het statuut wensten, verkozen de meeste ondervraagden de bestaande sociale en financiële situatie te behouden. Het is fiscaal gunstig omdat het gaat over een vergoeding die niet belast wordt. De onthaalouders vallen ook onder het stelsel van de huwelijksquotiënt, ten minste als ze gehuwd zijn.

Het spreekt vanzelf dat als de onthaalouders in de toekomst als zelfstandige beschouwd zouden worden, ze onder een ander, minder gunstig fiscaal stelsel zullen vallen. De arbeidswetgeving, de sociale en de fiscale wetgeving zijn echter een volledige federale materie. De minister acht het niet opportuun nu op een wijziging van het statuut aan te dringen.

Punt 4, c van de aanbevelingen pleit voor een reglementering voor de particuliere opvanginstellingen (POI's), waarbij een vorm van subsidiëring gekoppeld wordt aan welbepaalde kwaliteitsvoorwaarden. Betekent dat dat men een volwaardige erkenning voor die instellingen vraagt? De minister maakt de indieners er opmerkzaam op dat de particuliere opvanginstellingen dan in een totaal ander systeem terechtkomen, namelijk dat van de kinderkribbes. De minister wil er overigens op wijzen dat de POI's nu al subsidies krijgen.

Wat punt 5, g betreft deelt de minister mee dat de nieuwe reglementering voor buitenschoolse kinderopvang volop in voorbereiding is. De minister hoopt de reglementering tegen 1 januari 1996 klaar te hebben.

De continuering van de huidige projecten, in het kader van de werkgelegenheid, is alvast tot eind 1995 verzekerd. Voor 1995 voorziet het huidige interprofessioneel akkoord in middelen voor kinderopvang. De overschotten van dit jaar van de middelen voor kinderopvang in het **Tewerkstellingsfonds** worden niet voor kinderopvang ter beschikking gesteld, merkt de minister terloops op.

Uit de analyse naar aanleiding van de toekomstige reglementering van de buitenschoolse kinderopvang blijkt dat werkgelegenheidsprojecten niet de meest aangewezen formule zijn om de buitenschoolse opvang te financieren. De invulling van de projecten gebeurt niet op basis van de noden inzake kinderopvang, maar op basis van de noden in de werkgelegenheid. Het is niet opportuun een welzijnsbeleid te voeren vanuit een werkgelegenheidsbeleid. Met de nieuwe reglementering zullen de projecten dan ook echt onder welzijn vallen.

De meeste leden zijn verheugd om de positieve reactie van de minister. Een indiener is bereid naar een andere formulering te zoeken voor de punten waarbij de minister opmerkingen had.

Het woord „overleg” in punt 1, c van de aanbevelingen is, in de juridische zin van het woord, inderdaad misschien minder goed gekozen.

Wat het statuut van de onthaalouder betreft was het de principiële bekommernis van de Werkgroep Vrouwen een volwaardig statuut aan de onthaalouder te geven. De werkgroep was op de hoogte van de enquête waarnaar de minister verwees. Toch meende ze dat deze vorm van opvang minstens op lange termijn als arbeid met een volwaardig statuut erkend moet worden.

Uit de enquête bleek ook dat de meeste ondervraagden het wel als een verbetering van hun situatie beschouwden als de ouderbijdragen in ondeelbare weken betaald zouden worden. Vandaar het desbetreffende tekstfragment in punt 3, d. Een indiener geeft toe dat deze vraag misschien moeilijk ligt voor de regering. Het zou de soepelheid in de opvang teniet kunnen doen. Bovendien zou het discriminerend zijn ten aanzien van de kinderkribbes die niet in ondeelbare weken betaald worden.

Het lid meent dat punt 3, d eventueel aangepast kan worden. Toch is zij van mening dat de regering de vergoeding van opvang tijdens extra uren bij besluit zou kunnen regelen.

Het lid kan ook instemmen met een wijziging van punt 4, c over de particuliere opvanginstellingen.

3. Stemmingen

a. Amendementen

Op punt 1, c van de aanbevelingen is er een amendement van mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus, mevrouw T. Merckx-Van Goeij en mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke (Stuk 542 (1993-1994) – nr. 2). De indieners willen punt 1, c vervangen door wat volgt : „gesprekken te hebben met de bevoegde federale ministers met het oog op de uitbreiding van de leeftijdsgrens waarvoor fiscale vrijstelling van de kosten voor kinderopvang geldt ;”.

De indieners wensen tegemoet te komen aan de opmerkingen van minister W. Demeester-De Meyer over de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de Vlaamse regering. „Overleg” kan alleen over gedeelde bevoegdheden. De fiscale wetgeving is een exclusieve bevoegdheid van de federale overheid.

Het amendement wordt eenparig met 8 stemmen aangenomen.

Op punt 3, c van de aanbevelingen is er een amendement van mevrouw V. Dua c.s. (Stuk 542 (1993-1994) – nr. 2). De indieners willen punt 3, c vervangen door wat volgt : „de federale regering aan te bevelen om op lange termijn een volwaardig sociaal statuut uit te werken ;”.

Een volwaardig statuut voor de onthaalouders vergt aanpassingen van de sociale, de fiscale en de arbeidswetgeving, die eveneens bevoegdheden zijn van de federale overheid.

Het amendement wordt met dezelfde stemuitslag aangenomen.

Op punt 3, d van de aanbevelingen is er een amendement van mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus en mevrouw T. Merckx-Van Goey (Stuk 542 (1993-1994 — nr. 2). Het amendement strekt ertoe punt 3, d te vervangen door wat volgt : „op korte termijn maatregelen voor te bereiden ten einde de situatie van de onthaalouders te verbeteren door onder meer in de reglementering in een gewaarborgde vergoeding te voorzien ;”.

Met een gewaarborgde vergoeding denken de indieners aan een opsplitsing van de actuele vergoeding in een vast en een variabel gedeelte. Daardoor zal de onthaalouder minder aan vergoeding derven bij onvoorziene afwezigheid, bijvoorbeeld door ziekte, van de kinderen die zij opvangt.

Het amendement wordt met dezelfde stemuitslag aangenomen.

Op punt 4, c van de aanbevelingen is er een amendement van mevrouw V. Dua c.s. (Stuk 542 (1993-1994) — nr. 2). De indieners willen punt 4, c vervangen door wat volgt : „dat een eigen reglementering wordt uitgewerkt voor particuliere opvanginstellingen, waarbij een vorm van subsidiëring gekoppeld aan welbepaalde kwaliteitsvoorwaarden ingesteld wordt ;”.

In het belang van de cliënt moeten de particuliere opvanginstellingen voldoende kwaliteit kunnen verzekeren. Een „eigen” reglementering drukt uit dat de POI's niet gelijkgeschakeld worden met de kinderkribbes.

Het amendement wordt met dezelfde stemuitslag aangenomen.

b. Eindstemming

Het aldus gewijzigde voorstel van resolutie betreffende de problematiek van de kinderopvang wordt eenparig met 8 stemmen aangenomen.

De verslaggever,

B. VANDENDRIESSCHE

De voorzitter,

M. OLIVIER

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

De Vlaamse Raad,

— gelet, inzake de globale problematiek :

a) op het feit dat de stijgende participatiegraad van vrouwen aan het arbeidsproces, de toename van het aantal éénoudergezinnen, de gewijzigde arbeids- en leefpatronen van de grootouders en de toenemende flexibiliteit inzake arbeidsuren aanleiding geven tot een stijgend belang van goede kinderopvangvoorzieningen ;

b) op het grote belang van goede kinderopvang voor de toetredingsmogelijkheden van vrouwen tot de arbeidsmarkt ;

c) op de absolute noodzaak van een totaalvisie en een geïntegreerde aanpak, waarbij de belangen van het kind moeten centraal staan ;

d) op het feit dat de problematiek van de kinderopvang niet uitsluitend behoort tot de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap, maar ook raakvlakken heeft met beleidsdomeinen die ressorteren onder de bevoegdheid van de federale overheid, met name inzake fiscaliteit, inzake financiering en inzake arbeidsovereenkomsten ;

e) op het feit dat de gemeenten als lokale overheden het dichtst bij de bevolking staan en dat bijgevolg dat bestuursniveau de ideale detector is van de noden en behoeften van zijn inwoners op het vlak van kinderopvang ;

f) op de diverse en uiteenlopende initiatieven die momenteel worden genomen, ook op lokaal vlak, zonder dat daarbij een globaal beleidskader voorhanden is ;

— gelet, inzake de noodzaak van uitbreiding van de kinderopvangmogelijkheden :

a) op de vaststelling dat de huidige kinderopvangcapaciteit niet voldoet aan de sterk toegenomen vraag, wat onder meer blijkt uit de lange wachtlijsten en de vele aanvragen tot erkenning van kinderdagverblijven die werden ingediend bij Kind en Gezin, met name voor meer dan 6.000 opvangplaatsen ;

b) op de belangrijke verschuiving in de kinderopvangsector van niet-gesubsidieerde vormen naar gesubsidieerde vormen, wat te wijten is aan een daling van de opvang door grootouders, familieleden en particuliere opvanggezinnen ;

c) op de vaststelling dat de uitbreiding van de opvangcapaciteit zich de voorbije periode voornamelijk heeft voorgedaan op het vlak van de diensten van onthaalgezinnen terwijl de uitbreidingsmogelijkheden op dat terrein niet onbeperkt zijn ;

d) op het feit dat de reële behoeften aan kinderopvang momenteel onvoldoende bekend zijn, zowel naar omvang, naar regionale spreiding als naar aard ;

e) op de bestaande vraag, zowel naar opvang in kinderdagverblijven als naar opvang in onthaalgezinnen

f) op de reële behoeften aan opvangmogelijkheden voor kinderen waarvan ouders werken buiten de normale arbeidsuren en -dagen (avonduren, verzorgingssector, op zaterdag en zondag o.m. in de toeristische centra, horeca) ;

— gelet, inzake het statuut van de onthaalgezinnen :

a) op de belangrijke plaats van de kinderopvang in onthaalgezinnen in de kinderopvangsector, waarbij deze opvangnorm door vele ouders ook sterk op prijs wordt gesteld vanwege het kleinschalige karakter en de familiale sfeer ;

b) op het feit dat de opvang van kinderen in onthaalgezinnen bijna uitsluitend gebeurt door vrouwen ;

c) op de stijgende activiteitsgraad van vrouwen waardoor zich minder kandidaten aanbieden als onthaalouder ;

d) op de negatieve elementen, verbonden aan het statuut van onthaalouder, met name de relatief lage vergoeding, het ontbreken van een gewaarborgd weekinkomen en de lange en onregelmatige werkdagen ;

e) op de afwezigheid van een volwaardig sociaal statuut ;

f) op het feit dat het in stand houden van dit statuut op lange termijn niet wenselijk is, vermits daardoor een categorie sociaal onbeschermd vrouwen wordt gecreëerd ;

g) op een aantal belangrijke voordelen die daartegenover verbonden zijn aan het huidige statuut van onthaalouder, verbonden aan een opvangdienst, met name de fiscale vrijstelling, wat door de betrokkenen doorgaans sterk op prijs wordt gesteld ;

h) op het bestaan van enerzijds de onthaalouders, verbonden aan een opvangdienst, en anderzijds de zelfstandige onthaalouders, waarbij voor deze laatste categorie de controle door Kind en Gezin beperkt is en het statuut ook globaal beschouwd minder aantrekkelijk is ;

i) op het feit dat het uitwerken van een volwaardig sociaal statuut voor alle opvanggezinnen een overheidssubsidie van ruim 2,2 miljard frank per jaar impliceert ;

— gelet, inzake de kwaliteit van de kinderopvang :

a) op de essentiële voorwaarde dat elke vorm van kinderopvang moet voldoen aan een aantal kwaliteitsgaranties (onder meer betrokkenheid van ouders, veiligheid, gezondheid, infrastructuur en pedagogische aanpak), vermits zeker in de eerste levensjaren de leefomgeving een belangrijke rol speelt in de ontwikkeling en de vorming van een kind ;

b) op de betere kwaliteitsgaranties bij kinderdagverblijven en onthaalgezinnen, verbonden aan een opvangdienst, in vergelijking met de niet-gesubsidieerde particuliere opvanginstellingen en de zelfstandige onthaalgezinnen, en dit onverminderd de inspanningen die op dit vlak worden gedaan in individuele gevallen en de reële kwaliteitsresultaten die daarbij bereikt worden ;

c) op denoodzaak van een basisvorming en regelmatige bijscholing van onthaalouders ;

d) op het belang van netwerkvorming en uitwisseling van ervaringen tussen onthaalgezinnen voor de kwaliteit van de opvang en ook voor het doorbreken van het isolement waarin deze vrouwen zich dikwijls bevinden tengevolge van de specifieke werkomstandigheden ;

e) op het mogelijk risico dat het optrekken van het aantal toegelaten kinderen per onthaalgezin van drie naar vier inhoudt voor de noodzakelijke kwaliteitsvereisten ;

f) op de grote diversiteit in de sector van de niet-gesubsidieerde particuliere opvanginstellingen, waarbij vastgesteld

kan worden dat veel van deze instellingen het dikwijls financieel zeer moeilijk hebben, waardoor zij er niet altijd in slagen de nodige kwaliteit te garanderen ;

— gelet, inzake de buitenschoolse kinderopvang :

a) op de toenemende flexibiliteit van de arbeidsvoorwaarden, waardoor de arbeidsuren meer en meer afwijken van de schooluren, wat enorme praktische problemen oplevert voor éénoudergezinnen en gezinnen waar beide ouders werken ;

b) op de grote nood die daardoor bestaat aan een goed uitgebouwde buitenschoolse kinderopvang, die zowel voor de directe als voor de indirecte werkgelegenheid belangrijk is ;

c) op de nadelen, verbonden aan een te verregaande flexibilisering van de arbeidsvoorwaarden, vermits dit het normale gezinsleven dreigt te ontwrichten ; dat dus opvang geen alibi of argument mag zijn om de huidige **flexibiliserings**trend verder uit te breiden, vermits dit negatieve gevolgen heeft op het persoonlijk leven zowel van de volwassenen (en in de eerste plaats van vrouwen) als van de kinderen ;

d) op de beperkte initiatieven die op het vlak van de buitenschoolse kinderopvang bestaan in Vlaanderen ;

e) op de resultaten van de recente ronde-tafelconferentie Buitenschoolse Kinderopvang, waaraan vooralsnog geen uitvoering werd gegeven ;

f) op het succes van bepaalde experimenten inzake buitenschoolse kinderopvang die momenteel lopen, onder meer in de provincie Limburg, waaruit blijkt dat de gemeenten ter zake een belangrijke rol moeten spelen als **bestuurs**niveau dat het dichtst bij de bevolking staat ;

g) op het feit dat het van essentieel belang is dat de initiatieven inzake buitenschoolse kinderopvang aan bepaalde kwaliteitseisen voldoen en dat er dus naast een duidelijke regelgeving ook een controlerende instantie moet zijn ;

h) op de toenemende werkloosheid, in het bijzonder bij het vrouwelijk deel van de beroepsbevolking ;

i) op de nieuwe financiële middelen die gebruikt kunnen worden voor projecten inzake buitenschoolse kinderopvang ter uitvoering van artikel 4 van de wet van 10 juni 1993 tot omzetting van sommige bepalingen van het **interprofessioneel** akkoord van 9 december 1992 ;

j) op het gebrek aan een regelgeving en een globaal beleidskader inzake buitenschoolse kinderopvang op Vlaams niveau ;

— verzoekt de Vlaamse regering

1. inzake de globale problematiek :

a) dat op Vlaams niveau een coherent en globaal beleid wordt uitgewerkt, waarbij de minister van Welzijn en Gezin de opdracht krijgt de algemene coördinatie waar te nemen ;

b) dat de Vlaamse regering de problematiek van de kinderopvang op het federale niveau op de agenda brengt om een gecoördineerd beleid mogelijk te maken ;

c) gesprekken te hebben met de bevoegde federale ministers met het oog op de uitbreiding van de leeftijdsgrens waarvoor fiscale vrijstelling van de kosten voor kinderopvang geldt ;

d) dat de Vlaamse regering maatregelen neemt die, met respect voor de gemeentelijke autonomie, een reële stimulans betekenen voor een lokaal gecoördineerd kinderopvangbeleid binnen het globale beleidskader uitgewerkt door de Vlaamse regering, in welk kader elke gemeente op korte termijn zou moeten kunnen beschikken over een volledige inventaris met betrekking tot de mogelijkheden en de hiaten inzake kinderopvang, onder meer voor zieke kinderen ;

2. inzake de noodzaak van uitbreiding van de kinderopvangmogelijkheden :

a) dat in opdracht van de Vlaamse regering een grondige studie wordt gemaakt van de kinderopvang, zowel naar omvang, naar spreiding als naar aard ;

b) dat op basis van deze inventaris en op basis van de bestaande mogelijkheden bij uitbreiding van de opvangcapaciteit een evenwichtige keuze gemaakt wordt tussen opvang in kinderdagverblijven en opvang in onthaalgezinnen ;

c) dat de Vlaamse regering bijkomende initiatieven neemt die een substantiële uitbreiding van de opvangmogelijkheden voor kinderen mogelijk moeten maken ;

d) dat de noodzaak aan opvang van zieke kinderen erkend wordt en dat bestaande projecten ter zake gehonoreerd worden ;

3. inzake het statuut van de onthaalouders :

a) dat de onthaalgezinnen een belangrijke plaats behouden in de kinderopvangsector ;

b) dat stimulansen worden gecreëerd zodat op termijn de onthaalgezinnen zich zouden aansluiten bij een opvangdienst, waarbij begeleiding en controle gegarandeerd zijn ;

c) de federale regering aan te bevelen om op lange termijn een volwaardig sociaal statuut uit te werken ;

d) op korte termijn maatregelen voor te bereiden teneinde de situatie van de onthaalhouders te verbeteren door onder meer in de reglementering in een gewaarborgde vergoeding te voorzien ;

e) dat de daaruit voortvloeiende verhoging van de ouderbijdragen niet tot gevolg zou hebben dat de participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt wordt afgeremd ;

f) dat door de Vlaamse regering informatiecampagnes worden gevoerd om de opvang bij mannen in onthaalgezinnen te propageren, zodat een meer evenwichtige spreiding tussen mannen en vrouwen in deze sector gerealiseerd wordt ;

4. inzake de kwaliteit van de opvang :

a) dat voor elke vorm van kinderopvang een aantal kwaliteitsgaranties verzekerd moeten zijn, onder meer door , van de betrokkenen een minimale basisvorming te eisen, en dat de controle toevertrouwd blijft aan Kind en Gezin”;

b) dat, ingeval een onthaalgezin gebruik maakt van het maximaal aantal kinderen, speciaal gewaakt wordt op het behoud van de dualiteit van de opvang ;

c) dat een eigen reglementering wordt uitgewerkt voor particuliere opvanginstellingen, waarbij een vorm van subsidiëring gekoppeld aan welbepaalde **kwaliteitsvoorwaarden** ingesteld wordt ;

5. inzake de buitenschoolse kinderopvang :

a) dat zo spoedig mogelijk door de Vlaamse regering een beleidskader en een regelgeving voor buitenschoolse kinderopvang worden uitgewerkt onder de coördinatie van de minister van Welzijn en Gezin ;

b) dat in opvolging van de ronde-tafelconferentie Buitenschoolse Kinderopvang dringend werk wordt gemaakt van de uitbouw van een goed georganiseerde en kwalitatief hoogstaande buitenschoolse kinderopvang, zonder dat dit echter als gevolg mag hebben dat een trend ontstaat tot nog meer verregaande vormen van flexibilisering van arbeidsvoorwaarden ;

c) dat bij de uitbouw van buitenschoolse kinderopvang de belangen van het kind centraal moeten staan, afgezien van het feit dat in die projecten de realisatie van bijkomende werkgelegenheid voor vrouwen eveneens van groot belang is ;

d) dat voor de concrete uitvoering de gemeente het meest aangewezen niveau is voor de planning, de lokale organisatie en de coördinatie en dat dit het best gebeurt op basis van een lokale behoeftenstudie ;

e) dat de buitenschoolse kinderopvang bij voorkeur gebeurt via pluralistische, netoverschrijdende initiatieven buiten de schoolsfeer, waarbij de opvang van kinderen gebeurt door pedagogisch geschoold personeel in een aangename, kindvriendelijke omgeving met aangepaste infrastructuur ;

f) dat daarbij gestreefd wordt naar een maximale participatie van de ouders ;

g) dat de continuïteit van de projecten inzake **buitenschoolse kinderopvang** gegarandeerd moet zijn ;

h) dat de kwaliteitscontrole wordt uitgevoerd door Kind en Gezin, wat een uitbreiding van haar opdracht impliceert ;

i) dat de Vlaamse regering een overleg start met de federale overheid teneinde een gecoördineerd beleid inzake de buitenschoolse kinderopvang mogelijk te maken.
